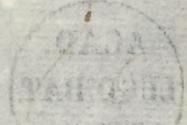

Sic sans oportet, mi Barla, ad alio cum cibis,
 ad me ut sibes, et quem cardissimum i[n]sp[ec]tionea expertus es
 sedis solo d[omi]niq[ue] nunc compellaris. Ad h[ab]en[m]i accedit, cum P[ro]matum
 eorum exemplar[um] silentio transmisi[ti] quod ut novum fuit a
 scriptor tam sordido, miratus ab amico tam neglecto non fui; quin
 n[on] uera illud potius, quod tanto vocatio[n]e num di c[on]tra amicorum non
 expanxeris. Pro quidem factos n[on] inueni minas, sed ciu[m] rum
 cuius eam summa i[n]saniata quam breu[em] confinu[em] sit nunc maxime
 velut p[re]dicta uerba n[on] rego. Scilicet hominibus meo sortis, t[em]p[or]is, in qua
 esti uero, aequaliter condonet obsecr[er]e, qui p[er]petuo succidere non
 poterit. Ita enim alterius sumus, ut cum nostris esse vacat,
 vacat autem carissimi d[omi]ni natura libertatem eximi
 uocari ut non agnoscat plaus, ut sibi captiu[us] ut applicet adduci non
 poterit. Vnde quod vnde[m] vici nos nostri: quas bonorum omnium
 eximis subsecuas olim sonias occupationibus d[omi]ni de solemissis,
 nunc quā ratione ut succedentes sint dedicatis. Vnde meo, de
 quod d[omi]ni in qua sit otium fact, id nunc imp[er]miter ut,
 ratione subducta, diem unum oblati; diem unum totum egimus
 n[on] nobis. Quamq[ue], nisi flagrabitime, tam prolixis frani omnino
 non datur. Et frani me arguis, qui ex tam otioso

Pap. 2.

adsequuntur. Non fuisse tametsi mihi Barley, sed semel laudem
stiorum tibi et negotiorum mitorum ratio ut costraret, omnis
equitas postulauit. Quae facta, quem ignoravi. Etiam meo cibis
non nihil, nullus intercedens. Nam, ut nupti sororibus ad
menine, qui silenti aut loquendi inter nos libertatem sustulerint,
ad me quod attrinet, sociat. Vix si facta quis amicitis priuilegia
que viae cœiuspian offensione facetas cum amicis usurpo.
Scribo itaq; non ubi vacat regnandi, sed ubi maxime collibet,
et ut libenter. ea ligis que sponte sua, nec ullo foris impulso,
ad me amici sorbent, rogo te eam orans, ut libenter a me
non ligas, nisi quis clapsa fortius mili q; expresa & h. dicit
de illo grandis liberto. Et sunt, quae quādam Roderī com
voluntate scribo ad floridatis. tu scriptoriem, qui ad eo mo
nedati Carmen tuorum lectionis succedit, ut merum sit
impresso meo prosam orationem stilis tanguntur.
De hac editione tua dam secundo nunc est. Scito in ea multa
hosti munda Typographi, adscribere etiam auctori eratum
unum. Id nuperis libro Floridorum pagg. 34. et 35. quae
tanta sui partis virtutis sunt ut, mea non scilicet dolam,
sed et auctoritate, insigni D. compurgando sint. DELE, in qua

TOTUM, inde à linea x°. usque ad illud xv°. Nam quis te
diorum eo imprudentie augeat, ut politissimo deo tam infame
maculam adspersam viles? Ae fuit sanò cur velle posse,
Barber, fatore illustrandi; nimisrum leui tuis à misericordiis.
Id si ita est, ignoro idrum, ac deo censuram. Quod me et
fundo quacunq; rations excludere cordis. Ego illa tantam
amicitiae libertatem professus, iniurias sim, si quædip^b prior
adrogando. A carthaginiorum libri laudes basiōem,
missitantes midentur, ut ear offende: non sim, ut tantilla
efftor possim ut partē dadi tua fiat modus.
Facio itaq; hinc finem, et si urbem adducendum est, publico
tibi nomine gratias ago, quod nobilium thysaurum indignis
secularum tamē non inuidori. Ad Genethliacas litteras
tuas, quarum eruditiss. elegantiam passim eam eruditiss
et elegantissim, quoquoq; sunt, cultoribus communico,
nihil tandem nego, nisi quod insignis enī ijs erga me
moy affection tuum p̄metit extra cuius exosculorum
ac tante summae latitudine obstrictum sentis. Plenibus
nunc non vaco, ne quid inquit de ipsum, qui iaceundiss.
Lectoris nova etiam stagnum occupasti. Tamen doctiss.
Et immundissim licet enī cum, certe nre ingratum ne immundissim
amplius. Itaq;. Com. postmod. Cal. Apr. 1210 xxviii.

Tua
Huygens.

